

Sygn. akt I C 1330/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim I Wydział Cywilny

w osobie Sędziego Sądu Rejonowego Radosława Grzędy

Protokolant :sekretarz sądowy Agnieszka Wichłacz

po rozpoznaniu 20 lutego 2017 r w O. na rozprawie,

sprawy z powództwa (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko pozwanemu M. R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. R. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 2559,92zł (dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych 92/100)

II. zasądza od pozwanego M. R. na rzecz powoda (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 949,32 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania

/-/ R. G.

Sygn.akt. I C 1330/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 marca 2016 r powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. R. na swoją rzecz kwoty 2559,92 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu w wysokości 949,32zł zgodnie z spisem kosztów. (opłata sądowa 32zł, koszty zastępstwa procesowego 900 zł, opłata skarbową 17 zł, opłata manipulacyjna 0,32 zł)

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że nabył na podstawie umowy cesji wierzytelność od firmy (...) Spółka z o.o. i że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych . Dochodzona wierzytelność jest bezsporna jako ,że pozwany nie kwestionował wysokości otrzymanych faktur za świadczone usługi telekomunikacyjne w postępowaniu reklamacyjnym lub też reklamacje pozwanego nie zostały uwzględnione przez operatora. W związku z tym ,że pozwany nie spełnił świadczenia w wyznaczonym terminie wniesienie pozwu jest uzasadnione. Na wartość przedmiotu sprawy składa się suma należności wynikających z nieopłaconej faktury oraz odsetki naliczone na dzień poprzedzający złożenie pozwu. Odsetki liczone są od dnia 26.02.2014 r do dnia 8.03.2016 r w wysokości odsetek ustawowych od dnia 26.02.2014 r do dnia 31.12.2015 r i w okresie od 1.01.2016 r do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty niezapłaconej faktury (2129,42zł)

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin –Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu .

Od powyższego nakazu sprzeciw wniósł pozwany wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany podniósł zarzut niewykazania podstaw i wysokości roszczenia. Pozwany zanegował okoliczności stanowiące podstawę do wystawienia wobec niego noty obciążeniowej. Pozwany wniósł o zasądzenie od powoda kosztów procesu wg spisu kosztów.

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2016 r Sąd Rejonowy Lublin –Zachód w Lublinie przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. R. zawarł 11.12.2013 r z firmą (...) Spółka z o.o. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...), w ramach której wierzyciel pierwotny zobowiązał się do świadczenia usług telekomunikacyjnych, a strona pozwana zobowiązała się do 24 obowiązkowych zasileń na kwotę minimalną zasilenia 80 zł przy czym pozwany otrzymał 50% zniżkę na kwotę minimalną 12 pierwszych zasileń. Umowa została zawarta do 1.12.2015 r Pozwany otrzymał telefon (...)po promocyjnej cenie oraz pakiet 2000 (...) na czas umowy. Kara umowna została określona na kwotę 2222 zł. Rozwiązanie umowy przed upływem czasu oznaczonego w umowie z powodu niedotrzymania przez abonenta zobowiązania do utrzymywania konta w okresie ważności dla usług wychodzących lub innego działania lub zaniechania Abonenta jest dla (...) Spółka z o.o. podstawą do żądania od Abonenta zapłaty kary umownej o której mowa w par 6 ust 11 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych .

Dowód: umowa- k. 63-65, regulamin promocji – k. 66- 71 .

Pismem z dnia 10.02.2014 r (...) Spółka z o.o. powiadomiła pozwanego o rozwiązaniu umowy w związku z niedokonaniem obowiązkowych zasileń kwotą minimalną i jednocześnie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2129,42 zł w terminie do 25.02.2014 r

(...) Spółka z o.o. wystawił notę obciążeniową nr (...)z terminem wymagalności 25.02.2014 r na kwotę 2129,42 zł z tytułu kary umownej naliczonej zgodnie z par 6 ust 11 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z par 6 ust 11 regulaminu świadczenia usług rozwiązanie umowy przed upływem czasu oznaczonego w umowie z powodu niedotrzymania przez abonenta zobowiązania do utrzymywania konta w okresie ważności dla usług wychodzących lub innego działania lub zaniechania Abonenta jest dla (...) Spółka z o.o. podstawą do żądania od Abonenta zapłaty kary umownej w wysokości określonej w umowie pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Pozwany potwierdził otrzymanie regulaminu promocji oraz regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych

Dowód: pismo – k. 72, nota obciążeniowa- k. 73, regulamin- k. 101- 104, umowa – k. 65

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 29 stycznia 2015 r (...) Spółka z o.o. w W. zbył na rzecz powoda wierzytelność w kwocie 2129,42 zł wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami wynikającą z faktury (...).

Pismem z dnia 15.04.2015 r powód zawiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności.

Pismem z dnia 30.04.2015 r powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2129,42 zł wraz z odsetkami ustawowymi.

Dowód: odpis umowy o sprzedaży wierzytelności k. 39, odpis uchwały – k. 40, odpis z KRS- k. 41- 44, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności- -k.45, zawiadomienie- k. 46-47, odpis pisma z 30.04.2015 –k. 48-49, częściowy wykaz wierzytelności – k. 100

Odsetki ustawowe naliczone od kwoty 2129,42 zł za okres od 26.02.2014 r do 8.03.2016 r wynoszą 430,50 zł

Dowód: wyliczenie odsetek – k. 50

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których wiarygodność zdaniem Sądu nie budziła żadnych wątpliwości.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie powód wywodzi swoje roszczenie z tytułu zawartej umowy cesji wierzytelności na podstawie której nabył ją od firmy (...) Spółka z o.o. w W..

Istotą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było ustalenie czy pozwany jest dłużnikiem a jeżeli tak czy wykonał zobowiązanie wynikające z zawartej umowy, czy zaistniały podstawy do naliczenia kary umownej.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 509. § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Przelew wierzytelności (cesja) jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza) (zob. W. Czachórski, Zobowiązania, 2007, s. 394; M. Pazdan, Przelew wierzytelności na zabezpieczenie) Przedmiotem cesji mogą być przede wszystkim wierzytelności, rozumiane jako prawa podmiotowe przysługujące wierzycielowi do żądania od dłużnika spełnienia świadczenia (w tym zarówno całe wierzytelności, jak i ich części);

Zgodnie z orzeczeniem SN z 10 października 2002 r. (V CKN 1796/00, Pr. Bank. 2003, nr 2, s. 26) ciężar udowodnienia przewidzianego w art. 512 k.c. zawiadomienia dłużnika przez zbywcę o przelewie spoczywa na nabywcy wierzytelności. Zawiadomienie dłużnika może być przez cedenta dokonane w jakikolwiek sposób, także ustnie. W niniejszej sprawie powód wykazał, że dokonał zawiadomienia pozwanego o przelewie.

Zgodnie z art. 513. § 1kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Przyjmuje się, że sytuacja prawna dłużnika po przelewie wierzytelności nie powinna ulec pogorszeniu. Z wierzytelnością po przelewie pozostają zatem związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (cedenta).

Zarzutami dłużnika są wszelkie środki obrony, które mogą być przez niego zastosowane zarówno poza procesem, jak w procesie, a które wpływają na istnienie, zakres albo skuteczność cedowanej wierzytelności.

W zarzutach wynikających ze stosunku zobowiązaniowego, będącego źródłem przenoszonej wierzytelności, dłużnik może kwestionować istnienie, skuteczność lub zakres nabytej przez cesjonariusza wierzytelności.

Dłużnik może kwestionować wobec cesjonariusza również skuteczność nabytej przez niego wierzytelności, twierdząc, że umowa między nim a cedentem, z której wynika przelewana wierzytelność, została zawarta pod warunkiem zawieszającym albo z zastrzeżeniem terminu początkowego, a okoliczności te jeszcze nie nastąpiły i w związku z tym nie ma on obowiązku spełnienia świadczenia (zob. K. Zagrobelny (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2006, s. 887).

W niniejszej sprawie zarzutem podniesionym przez pozwanego było to, że brak jest podstaw do naliczenia kary umownej a także zakwestionował wysokość kary. Z tych przyczyn Sąd na rozprawie w dniu 21.12.2016 zobowiązał powoda do przedłożenia regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych a pozwanego zobowiązano do przedłożenia w terminie 14 dni dokumentów wykazujących ilość doładowań dokonanych przez pozwanego pod rygorem skutków z art 233 kpc. Powód przedłożył regulamin, natomiast pozwany nie wykonał zobowiązania.

Zgodnie z art. 233. § 1. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. W myśl art. 233§ 2 kpc sąd oceni na tej samej podstawie, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu. Mając na uwadze przeprowadzone postępowanie dowodowe należy uznać iż pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę. Sąd nie miał żadnych podstaw do poczynienia

odmiennych ustaleń faktycznych aniżeli wynikających z przedłożonej umowy. Pozwany nie zakwestionował okoliczności, że zawarł taką umowę.

Strony łączyła umowa cywilnoprawna w której uregulowane zostały wzajemne obowiązki stron.

W myśl art. 354§1 KC dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje- także w sposób odpowiadający tym zwyczajom.

Powód wykazał w niniejszej sprawie istnienie ważnego zobowiązania pozwanego.

Skoro stosunek zobowiązaniowy powstał to powód miał prawo oczekiwać, że pozwany spełni obowiązujące go świadczenie, a więc, iż zachowa się zgodnie z treścią zobowiązania zaspokajając jednocześnie interes powoda.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwany zawarł z cedentem

umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...), w ramach której wierzyciel pierwotny zobowiązał się do świadczenia usług telekomunikacyjnych, a strona pozwana zobowiązała się do 24 obowiązkowych zasileń na kwotę minimalną zasilenia 80 zł przy czym pozwany otrzymał 50% zniżkę na kwotę minimalną 12 pierwszych zasileń. Umowa została zawarta do 1.12.2015 r. Pozwany otrzymał telefon (...) po promocyjnej cenie oraz pakiet 2000 (...) na czas umowy.

Pozwany nie wykazał, że dokonał doładowań zgodnie z umową. Nie zareagował na pismo o rozwiązaniu umowy. Należy uznać, że pozwany nie wykonał swojego zobowiązania z umowy. W tej sytuacji cedent był uprawniony do rozwiązania umowy. Rozwiązanie umowy przed upływem czasu oznaczonego w umowie z powodu niedotrzymania przez abonenta zobowiązania do utrzymywania konta w okresie ważności dla usług wychodzących lub innego działania lub zaniechania Abonenta jest dla (...) Spółka z o.o. podstawą do żądania od Abonenta zapłaty kary umownej o której mowa w par 6 ust 11 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z par 6 ust 11 regulaminu świadczenia usług rozwiązanie umowy przed upływem czasu oznaczonego w umowie z powodu niedotrzymania przez abonenta zobowiązania do utrzymywania konta w okresie ważności dla usług wychodzących lub innego działania lub zaniechania Abonenta jest dla (...) Spółka z o.o. podstawą do żądania od Abonenta zapłaty kary umownej w wysokości określonej w umowie pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Kara umowna została określona na kwotę 2222 zł.

Umowa miała trwać 24 miesiące a trwała jeden miesiąc a zatem kwotę 2222 dzielimy najpierw przez 24 i otrzymujemy kwotę 92,58, którą mnożymy następnie przez 23 i otrzymujemy kwotę 2129,42 zł z tytułu kary umownej płatną do 25.02.2014 r. Odsetki ustawowe naliczone od kwoty 2129,42 zł za okres od 26.02.2014 r do 8.03.2016 r wynoszą 430,50 zł

Pozwany nie wykazał okoliczności, które wskazywałyby na to, iż wykonał zobowiązanie.

Powód udowodnił roszczenie dochodzone pozwem przedstawiając umowę wraz z regulaminami.

Przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie zmienionych przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Rola sądu nie polega na wykonywaniu przezeń obowiązków procesowych ciążyących na stronach.

Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 24 października 1996 r. - OSN 1997 r. nr 3, poz. 29 i wyrok SN z dnia

17 grudnia 1996 r. - OSN 1997 r. nr 6-7, poz. 76). Innymi słowy, strona sama musi pilnować dopełnienia obowiązków procesowych jakie na niej ciąży. Jeśli ich nie wypełni, ponosi skutki zaniedbania. Pozwany nie przedłożył żadnych dokumentów (pokwitowań) wykazujących, że wykonał ciążące na nim zobowiązanie.

Stosownie do treści art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2). Odsetki ustawowe naliczone od kwoty 2129,42 zł za okres od 26.02.2014 r do 8.03.2016 r wynoszą 430,50 zł

Zgodnie z art 57 ust 6 prawo telekomunikacyjnego w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe.

Operator telekomunikacyjny wystawił notę obciążeniową w związku z niedotrzymaniem warunków umowy zawartej na czas określony. Zastrzeżenie „kar umownych” miało rekompensować operatorowi utratę zysków, jakich spodziewał się w razie korzystania przez pozwanego z jego usług przez cały okres, na jaki umowy zawarto. Należność ta ma charakter kary umownej tj. zryczałtowanego odszkodowania za szkodę wynikłą z nienależytego wykonania umowy przez pozwanego. Takim określeniem posługuje się zarówno powód w pozwie i dalszych pismach procesowych, jak i oznaczeniem „kara umowna” wprost posłużono się w treści umowy oraz w regulaminach świadczenia usług telekomunikacyjnych i warunkach promocji. Zgodnie z ugruntowanym poglądem orzecznictwa, wierzyciel dla realizacji przysługującego mu roszczenia o zapłatę kary umownej musi wykazać istnienie i treść zobowiązania łączącego go z dłużnikiem, a także fakt niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (por. wyrok SN z dnia 27 czerwca 2000 r., I CKN 791/98, LEX nr 50891; wyrok SN z dnia 7 lipca 2005 r., V CK 869/04, LEX nr 150649; wyrok SN z dnia 9 lutego 2005 r., II CK 420/04, LEX nr 301769). W świetle przedstawionych przez powoda dowodów nie budzi wątpliwości okoliczność, że łącząca strony umowa została rozwiązana przed upływem okresu jej obowiązywania z przyczyn leżących po stronie pozwanego, który zaprzestał utrzymywania konta. Nie można jednak wykluczyć uprawnienia operatora do zastrzeżenia w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych obowiązku zapłaty kary na wypadek niewykonania przez abonenta obowiązków. Takim obowiązkiem abonenta obwarowanym obowiązkiem kary umownej może być utrzymanie konta przez zakładany czas trwania umowy w sytuacji, gdy operator w całym oznaczonym w umowie okresie jej obowiązywania rozlicza udzielone abonentowi ulgi. Skrócenie okresu obowiązywania umowy pozbawia bowiem operatora możliwości „odzyskania” tej części upustu, jaki przypadałby po rozwiązaniu umowy. Strona pozwana zobowiązała się do 24 obowiązkowych zasileń na kwotę minimalną zasilenia 80 zł przy czym pozwany otrzymał 50% zniżkę na kwotę minimalną 12 pierwszych zasileń. Umowa została zawarta do 1.12.2015 r Pozwany otrzymał telefon (...)po promocyjnej cenie oraz pakiet 2000 (...) na czas umowy.

W ocenie Sądu powód udowodnił twierdzenia pozwu dotyczące żądania od pozwanego kary umownej. Powód dowiódł, że wypowiedział skutecznie pozwanemu umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych . Również wykazał, że skutecznie wypowiadając pozwanemu łączącą strony umowę był uprawniony do naliczenia kary umownej. Kara umowna została naliczona przez powoda zgodnie z przywołaną wyżej normą art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Wobec powyższego w oparciu o postanowienia łączącej strony umowy oraz art. 57 ust. 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne Sąd orzekł, jak w pkt I wyroku.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne Sąd orzekł więc jak w pkt. I sentencji postanowienia zasądzając kwotę 2559,92 zł (2129,42+430,50zł)

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z art. 98 kpc w zw. i § 6 ust. 1 nast. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 poz. 490 z późn.zm.), i biorąc pod uwagę, że żądanie powoda zostało uwzględnione w całości uznał za słuszne obciążenie nimi w całości pozwanego zgodnie z spisem kosztów przedłożonym przez powoda - k.51. (pkt II)

/-/ R. G.